

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 17. Occupatio Regni Valentini.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

cederent, Radulphum Novavillium Episcopum Ciceftriensem, ac Regium Cancellarium postularunt. At Rex preces suas sic etiam elusas videns, Radulphum esse hominem violentum, biliosum, ac perversum dixit, Regiumque illi sigillum ademit, monachos insanos vocans, quod talem Episcopum elegissent. Duos posthæc legulejos ad curiam Romanam misit, qui largitionibus effecerunt, ut illa postulatio irrita declararetur.

§. XVII.

Occupatio Regni Valentini.

In Hispania Jacobus Arragoniæ Rex obsidebat Valentiam. Nam anno 1232 subacta Majorica Valentinum mox Regnum adortus, ac per annos sequentes permultis locis in potestatem redactis usque ad urbem principem progressus, eam post Pascha, scilicet mense Aprili an. 1238 oppugnare cœperat. Modicas primum numerabat copias, deinde vero numerosas ex Arragonia non solum & Catalonia, sed etiam ex Provincia, Gallia, & Anglia obtinuit: Archiepiscopus Narbonensis Petrus Amelinus ipsemet venit, equites tredecim, ac quingentos pedites ducens. Qui Valentiae imperabat, Rex Maurorum erat Zain, antea Dianii Dominus: & Zeit-abuzeit ab eo pulsus, se-

U 4

cun-

Sæcul. XIII.
A.C. 1238.

Escotano
lib. 3. c. 4.

c. 5.

Sæcul. XIII.
A.C. 1238.

Vading.
1238. n. 5.
Sup. Lib.
LXXX.
S. 7.
Esc. c. 6. n. 8.

cundum preces Fratrum Minorum Petri ac Joannis, quos anno 1231 necari iusserat, ad Deum fufas baptismum & Vincentii nomen accepit; sed occulte, ne Musulmannos offenderet: sperabat enim se coronam denuo adepturum, & permultos semper a suis partibus habebat.

Semestris obsidio Zainum compulit urbem dedere ea conditione, ut incolis falva vita & cum bonis, quæ in humeris auferre possent, abeundi libertas esset. Sic Arragoniæ Rex Jacobus Valentiam victor intravit die Martis 28 Sept. an. 1238 in pervigilio S. Michaëlis. Purgandis delubris & in Ecclesias mutandis triduum

n. 12.

impensum. Rex, postquam urbis domos, & circumjectum agrum distribuerat, adiecit animum ad leges novo huic Regno dandas ex consilio Præfulum Procerumque, suorum hoc in bello comitum. Præfules erant Petrus Archiepiscopus Tarraconensis, Berengarius Episcopus Barcinonensis, Vitalis Oscensis, Bernardus Cæsaraugustanus, Pontius Dertofensis, Garcias Turiasonensis, ac Bernardus Vicentis: omnino septem. Inter alias leges Rex prohibuit, ne Mauri vel Judæi mancipia aliosve servos aut nutrices Christianas pro infantibus suis haberent; ne tabernas occluderent; ne diebus Dominicis ac Festis laborarent: permisit tamen, ut Mauri agros suos singulis diebus

n. 14.

fine

fine discrimine colerent, exceptis qua-
 tuor maximis anni festis. Ethnicorum
 offensionem avertendi causa noluit, ut
 pictæ aut sculptæ Christi & Sanctorum
 imagines venderentur in plateis, aut eo-
 rum statuæ e saxis publice scalperentur,
 ne informes, ac nondum absolutæ specta-
 ri possent. Immunitatem sive jus asyli
 tribuit majori Ecclesiæ Valentinæ, & S.
 Vincentii Martyris, ac urbis Patroni tem-
 plo, cunctisque primariis Regni Ec-
 clesiis.

Delubro majore in templum conver-
 so mox ad instituendum Episcopum, Ca-
 nonicos, dignitates, & Clerum intendit
 animum. Primum duodecim duntaxat
 Canonici, & quatuor munerum Curato-
 res constituti sunt, scilicet Archidiaconus
 major, Custos sacræ supellectilis, seu
 Thesauri, Chori Magister, & Archidia-
 conus Sativensis; quibus post annos vi-
 ginti additus est Decanus. Ex consilio
 Præfulum Rex in primum Episcopum
 Valentinum proposuit Fratrem Berenga-
 rium Castro-Bisibalensem Dominicanum,
 qui expeditioni Majoricensi interfuerat.
 Sed ejus electio dilata fuit ob exortam
 inter Archiepiscopos Toletanum & Tar-
 raconensem controversiam, utri nova Se-
 des Valentina esset obnoxia? Vacante
 interim Gerundana Frater Berengarius
 a Canonicis in Episcopum cooptatus est:

U 5 prius

Sæcul. XIII.
 A. C. 1238.

c. 7. n. 5.

n. 6.

Sæcul. XIII. prius tamen, quam Valentia discederet,
 A. C. 1238. Dei cultum jam in ordinem redegerat.

n. 7.

Rex Arragoniæ Papæ Gregorio in gratiam Archiepiscopi Tarraconensis scribens oravit, ut Episcopum Valentinum hujus Præsulis Suffraganeum declararet, quamvis ante invasionem Maurorum Toletano subjectus fuisset; novaque aderat ratio: nam Toletum Regni Castellani, Tarraco autem Arragonii pars erat, ad quod Valentia novo belli jure pertinebat. Et vero Papa Regis petitioni annuens, Ecclesiam Valentinam in Cathedralem Tarraconensis Suffraganeam erexit, eique Diocesim assignavit per litteras 9 Octobris anno sequente 1239 datas. Tum in suffragia itum ex consensu Archiepiscopi, Procerumque & approbante Papa, Electus autem est Ferrarius San-Martiniensis, Ecclesiæ Tarraconensis Præpositus. Rex, ut Valentinam dotaret, omnes ei tribuit Diocesanos decimas sibi proprias: nam Gregorius VII. & Urbanus II. Regibus Arragoniis ejus antecessoribus concesserant omnes decimas terrarum, quas Mauris eriperent. Rex Jacobus Vincentio * Belvisio, quondam Regi Zeit, proventus satis amplos cum quodam Valentia palatio addixit, quod tres post menses hoc Principe consentiente Fratribus Minoribus tradidit, ut domicilium ibi collocareut.

* de Belvis

Vading.

1238. n. 5.

1239. n. 16.

§. XVIII.